

godt Hjerte, men der er Noget, som tvinger dem dertil, idet de frygte for, at de ved at nægte det vilde udsætte sig og Deres for Fare. Nu kan man vel sige, at det vilde være paa rette Sted, om Politiet gjorde noget her; men hertil vil jeg svare, at Politi har man ikke seet noget til, tværtimod, naar man er nødsaget til at skride ind for at forebygge et saadant Uvæsen og sender saadanne Personer ind til Politimesteren, saa kan man have den Fornøielse at see dem igjen om et Par Dage. Saaledes stille Sagerne sig, og det forekommer mig derfor, at man paa ingen Maade kan lade § 1 udgaae, da det er denne Paragraph, der især vil give os nogen Ret i saa Henseende. Jeg skulde for mit Vedkommende og i Sagens Interesses meget mere puste, at her endnu blev optaget stærkende Bestemmelser; jeg havde stillet et Ændringsforslag i saa Henseende, men kom for sildigt med det. Skal imidlertid Politiet assistere Folk og gjøre nogen virkelig Nytte, da kan det neppe see paa nogen anden Maade end derved, at det kan have Mænd i de forskjellige Communer, som kunne assistere det. Man veed jo godt, hvorledes det hidtil er gaaet, og jeg indseer ikke, at det i den Retning vil blive bedre ved dette Lovforslag, at Sognekogderne, som i en vis Retning synes at være en Politihjælp, og som ogsaa vilde være de Nærmeste til at assistere paa dette Gebeet, ikke have Ret til uden Videre at anholde Nogen, thi de skulle først gjøre Vedkommende opmærksom paa, at den og den strejfer om; de kunne ikke anholde nogen Person, selv om han er nok saa mistænkelig, naar han ikke har gjort Noget; de skulle først indhente Resolution fra Øvrigheden om Tilladelse til at gjøre det; men naar denne Resolution kommer, hvor er Personen saa? Saa er han naturligvis henne paa et andet Sted og fortsætter der sin Gjerning. Naar der er sagt af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgkreds (Alberti) og ligeledes af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. M. Hansen), at Paragraphens Bestemmelse kunde føre til, at mange rebelige og retfindige Folk kunde blive holdte fast, ja, da beklager jeg dette virkelig i ligesaa høi Grad som de ærede Medlemmer; men dette maa

man udsætte sig for, naar man vil søge at faae et saadant Brellivæsen standset som det, der finder Sted her i Kjøbenhavns Amt. Hertil skal jeg indskrænke mig.

S. M. Hansen: Jeg skal begynde med at bemærke, at den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning) var meget uretfærdig imod os Forslagsstillere; naar han søgte at gjøre gjældende, at vi ville „paatvinge“ Regjeringen Noget i nærværende Lov, som den ikke kunde bruge. Jeg veed ikke, hvorledes den ærede Rigsdagsmand er kommen til at udtale en saadan Mening om os, thi det forekommer mig, at der ikke er nogen Anledning dertil. Da vi forrige Gang havde Ordet, havde vi ikke hørt den ærede Ministers Mening iasten, og den ærede Ministers Ytringer ved Sagens første Behandling vare ikke saadanne, at man deraf kunde skjønne, om han vilde være imod disse Forslag. Jeg kan altsaa ikke indsee, hvorledes den ærede Rigsdagsmand kan være berettiget til at sige, at vi ved vore Forslag ville paatvinge Regjeringen Noget — en meget uheldig Benaevnelse forøvrigt. Jeg anseer Loven for at være saa hensigtsmæssig og god, at det er meget langt fra min Tanke at ville faae Noget indført i den, som skulde bevirke, at Regjeringen ikke kunde lade den udkomme. Den samme Bemærkning, som jeg her har gjort, kunde jeg gjøre med Hensyn til flere af de Ytringer, som den ærede Rigsdagsmand fremkom med, thi de vare aldeles ikke begrundede ved, hvad der foreligger fra vor Side, og jeg behøver altsaa heller ikke videre at gaae ind paa dem. Jeg gaaer kun ud fra, at det skal staae fast, at naar Loven kommer ud, som den nu er, uden nogen Forandring, er det den simple Borgerklasse, der er udfat for Vilkaarlighed fra Politiets Side, og naar den ærede Rigsdagsmand gjør gjældende, at Vilkaarlighed og Politi høre sammen, saa maa han forvekle to Ting. En Ting er det, hvor Politiet under visse Forhold virker samlet, og en anden Ting, hvor en enkelt Mand, en Politimester, handler alene, uden at have Nogen ved Siden af sig, og hvis Handlinger ikke kunne underkastes nogen Prøvelse af høierestaaende Autoriteter. Enhver,